یادداشت

برای نوروز متفاوت کرمان آماده‌ایم؟

اسما پورزنگی‌آبادی

برای ما که در کرمان زندگی می‌کنیم و نسبت به دیگران شناخت بیش‌تری از ظرفیت‌ها و داشته‌های استان‌مان به‌ویژه در حوزه‌ی گردشگری داریم، معرفی و مطرح شدن کرمان یک حسرت دیرپاست. همیشه وقتی خواستیم از کرمان بگوییم این را یادآور شده‌ایم که کرمان معرفی نشده و در کشور مهجور مانده است.

مدتی است که سردار شهید سلیمانی با آمدن به زادگاهش و آرمیدن در گوشه‌ای از خاک این استان پرشگفتی، اینجا را به مقصد سفر بسیاری از مشتاقان و دوست‌داران خود تبدیل کرده است و در واقع، ابرو و اعتبار خودش را با هم‌استانی‌هایش تقسیم کرده و به معرفی و مطرح شدن و مقصد شدن کرمان کمک فراوانی کرده است. صف‌هایی که حدود دو، سه هفته است در ساعات روز و شب در محل گلزار شهدای کرمان برای رسیدن به مزار سپهبد شهید سلیمانی تشکیل می‌شود خود نشان از این دارد که کرمان در حال حاضر، دیگر کرمانِ سابق نیست. آنچه که مرا به نوشتن این یادداشت ترغیب کرد اما، صحبت‌هایی بود که با برخی از فعالان گردشگری کرمان داشتم و اذعان می‌شد که بازدیدکنندگانی را در اماکن گردشگری کرمان در این مدت مشاهده می‌کنند که هدف اصلی سفرشان به کرمان زیارت مزار سپهبد شهید سلیمانی بوده است. حالا ما با این شرایط جدید می‌خواهیم چه بکنیم؟

داریم به بهار و تعطیلات نوروزی نزدیک می‌شویم و با این وضعیت، پیش‌بینی این‌که گردشگری کرمان در نوروز امسال کرمان با نوروزهای گذشته تفاوت‌های زیادی داشته باشد کار دشواری نیست. افراد زیادی از ارادتمندان سردار سلیمانی در تعطیلات نوروزی، یا کرمان را مقصد نهایی سفر انتخاب می‌کنند یا در مسیر سفر به استان‌های همجوار، سری هم به اینجا خواهند زد. این شرایط جدید اما، نیاز به برنامه‌ریزی و شکل تازه‌ای از مدیریت گردشگری در استان دارد به گونه‌ای که علاوه بر پاسخگویی به نیازهای گردشگران فرهنگی و تاریخی، میهمانان سردار سلیمانی را هم مورد توجه ویژه قرار دهد. در جریان مراسم تشییع سپهبد سلیمانی در کرمان، به‌دلیل حادثه‌ای که رخ داد خستگی میزبانی بر جان کرمان مانده است و فکر می‌کنم همه باید خود را موظف کنیم در جریان میزبانی‌های بعدی، برنامه‌ریزی بهتری انجام دهیم.

کرمان، فارغ از شرایط جدیدش، کمبود و نواقص زیادی در حوزه‌ی گردشگری داشته و دارد و نمی‌توان انتظار داشت وضع جاده‌ها و جاذبه‌ها و امکانات خدماتی و رفاهی در این دو ماه مانده به نوروز کن‌فیکون بشود اما اولویت‌هایی وجود دارد که عدم رسیدگی به آن، ما را می‌ترساند و نگران می‌سازد. به‌عنوان مثال، خود محدوده‌ی گلزار شهدا به‌واسطه‌ی موقعیت مکانی‌ای که دارد باید به‌عنوان یک کل واحد برایش برنامه‌ریزی شود؛ از جنگل قائم گرفته تا دامنه‌ی کوه‌ها. این محدوده به پارکینگ، تابلوهای راهنما، محل‌های اقامت موقت، سرویس بهداشتی و پایگاه‌های مجهز درمانی نیاز دارد.

رنگ بهار که بر دامنه‌ی کوه‌های صاحب‌الزمان بنشیند و نسیم بهاری که بوزد، حتما برخی مسافران خسته و دلتنگی که به گلزار شهدا آمده‌اند را، ترغیب به سر نهادن بر دامنه‌ی این کوه می‌کند؛ آیا دامنه‌اش به‌اندازه‌ی کافی امن است؟ و همچنین، بهار به جنگل قائم که برسد، مسافران را به نشستن و زدودن خستگی در این پهنه‌ی پرسایه مجاب می‌کند؛ آیا جنگل ایمن و آماده است؟ خطراتی مثل پرت شدن، گم شدن، آتش‌سوزی و احتیاجاتی مثل نیاز فوری به اقدامات پزشکی و ده‌ها مسئله‌ی دیگر هست که باید برای تک‌تک آن‌ها فکری بشود.

از همین روی، از استاندار محترم که حتما در این زمینه برنامه‌ریزی‌هایی دارند، تقاضا دارم با به‌کارگیری همه‌ی توان و ظرفیت‌هایی که در استان هست، کرمان را برای میهمانان نوروزی بی کم‌ترین نقص مهیا کنند و در این‌باره حتی اگر نیاز می‌بینند، ستادی مجزا، برای گردشگری نوروزی امسال کرمان شکل دهند.

البته همین‌جا بگویم که بیش از هرچیز مهم است که مسئولیت میزبانی از مسافران و میهمانان کرمان در نوروز ۹۹ به‌دست چه کسی سپرده شود؛ از استاندار محترم تقاضا دارم چنانچه برنامه‌ای ویژه برای پذیرایی از میهمانان نوروزی امسال کرمان دارند، صرف عنوان سازمانی افراد را معیاری برای صاحب صلاحیت بودن ایشان برای برنامه‌ریزی در این حوزه قرار ندهند و کارشناسان زبده را صدا کنند تا راه و بیراهه را نشان دهند. و این را هم از یاد نبریم، کسانی که به قصد زیارت مزار حاج‌قاسم به کرمان می‌آیند، مقصدشان فقط گلزار شهدا و مسجد صاحب‌الزمان و خیابان‌های منتهی به گلزار شهدا نخواهد بود. حتما سری به لوت و کلوت‌ها هم خواهند زد، به بازار کرمان، به باغ شاهزاده، به ارگ بم، به راین و به دیگر نقاط گردشگری استان باشد که مهیا باشیم.

تماشای آلپ ایران از خیابان‌های کرمان

محمد لطیف‌کار

بیشتر کسانی که به کرمان سفر نکرده‌اند تصور درستی از موقعیت اقلیمی و جغرافیایی این شهر در ذهن ندارند. تصور رایج این است که این‌جا یک منطقه‌ی خشک، بی‌آب و علف، و پوشیده از خاک‌های شور است.

حال آن‌که وقتی در کرمان زندگی می‌کنید برای دیدن کویر باید یکی دو ساعت رانندگی کنید، اما برای تماشای کوه‌های اطراف کافی است از داخل خیابان‌های سطح شهر، فقط کمی سرتان را بالا بگیرید.

این کوه‌ها بالای چهار هزار متر ارتفاع دارند و هر وقت سال آبی خوبی داشته باشیم، این منطقه در بیشتر اوقات سال سفیدپوش می‌شود. روز و شب، و در تمام فصول این چشم‌انداز تماشایی است. فرق نمی‌کند کجا ایستاده‌ای؛ دور یا نزدیک!

رسول زندی که از کوهنوردان یا سابقه و آگاه این دیار است در کتاب کوه‌های استان کرمان، می‌نویسد: «کمتر کوهنوردی است که با نام جوپار، این رشته کوه با عظمت و پر صلابت مرکزی ایران آشنایی نداشته باشد. رشته کوهی با دیواره‌های بلند و دهلیزهای مخوف که وصف آن، تنها پس از دیدارش مقدور است. رشته کوهی که سمبل کوه‌های جنوب کشور بوده و بی‌سبب نیست که آن را آلپ ایران نام نهاده‌اند».

مقصودم ازاین یادداشت کوتاه این است که کرمان فقط کویرلوت و سرزمین زیبای کلوت‌ها نیست؛ کرمان بجز کوه‌های با عظمت جوپار، همچنین صاحب ده‌ها منطقه‌ی دیگر کوهستانی است که هرکدام به سهم خود در شمار ثروت‌های بیکران و تمام نشدنی این سرزمین‌اند. ثروت‌هایی که ظاهرا نهفته هستند؛ یا ما نمی‌توانیم آن‌ها را آشکار کنیم! یکی از وجوه آشکار این گنج‌های سر بر آسمان ساییده این است که می‌توانند سالانه هزاران گردشگر را به این منطقه بیاورند. اما افسوس که ما برای آلپ ایران سرمایه‌گذاری لازم را نکرده‌ایم؛ نه تنها بسیاری از علاقمندان به کوهنوردی و طبیعت‌گردی در سراسر دنیا از وجود چنین جایی بی‌خبرند، که در داخل نیز هنوز بسیاری فکر می‌کنند که کرمان سرزمینی پست، کویری و لم‌یزرع است!

خبر

دکه‌های غیرفعال واگذار می‌شود

گروه جامعه - شهرداری کرمان قرار است دکه‌های سطح شهر را ساماندهی کند؛ این دکه‌ها هم‌شکل می‌شوند، بعضی مکان‌شان تغییر می‌کند و دکه‌هایی هم که غیرفعال هستند، واگذار می‌شوند. به گفته‌ی مدیرعامل سازمان ساماندهی مشاغل شهری و فرآورده‌های کشاورزی شهرداری کرمان در حال حاضر ۸۰ دکه در سطح شهر وجود دارد که محصولات مختلف فرهنگی، مواد غذایی و گل و گیاه عرضه می‌کنند.

به گزارش پایگاه خبری کرمان آن‌لاین، محمود ایرانمنش با بیان این‌که مجوز نصب و فعال‌سازی دکه در شهر بر عهده‌ی سازمان ساماندهی مشاغل شهری و فرآورده‌های کشاورزی است، گفت: «آیین‌نامه‌ی واگذاری دکه‌های سطح شهر تدوین می‌شود.

وی با بیان این‌که در حال حاضر ۸۰ دکه در سطح شهر وجود دارد که محصولات مختلف فرهنگی، مواد غذایی و گل و گیاه عرضه می‌کنند، یادآور شد: «متاسفانه بعضی از نهادها اقدام به صدور مجوز واگذاری دکه به شهروندان کرده‌اند که باید در این زمینه آیین‌نامه‌ای تدوین شود و در اختیار همه قرار گیرد».

شهردار کرمان در گفت‌وگو با «فردای کرمان» مطرح کرد

آسفالت معابر بر پل‌سازی اولویت دارد

اسما پورزنگی‌آبادی

اجرای بلوار ۴۵ متری شرقی‌غربی که به‌تازگی به‌نام سپهبد شهید سلیمانی نام‌گذاری شده است، اتمام پروژه‌ی ساماندهی آب‌های سطحی، تکمیل رینگ دور شهر، تعیین‌تکلیف سیستم حمل‌ونقل انبوه‌بر و آسفالت معابر؛ پیشنهادهایی است که کمیسیون عمران شورای شهر کرمان به شهرداری داده تا در جریان بودجه‌ریزی برای سال ۹۹، که بررسی و تصویب لوایح آن در شورای شهر آغاز شده، این موارد را به‌عنوان «اولویت» مدنظر داشته باشد. سیدمهران عالم‌زاده، شهردار کرمان ضمن این‌که معتقد است این موارد جزو نیازهای مهم شهر هستند ولی می‌گوید که برخی اولویت بالاتری دارند. او تاکید دارد که پول بیش‌تر به پروژه‌هایی در شهر اختصاص داده شود که ذی‌نفعان بیش‌تری دارد. گفت‌وگو با او را در ادامه می‌خوانید:

آقای شهردار، حدود دو هفته قبل، در نشست عمومی شورای شهر کرمان از سوی رئیس کمیسیون عمران شورا پنج اولویت برای شهرداری در سال ۹۹ تعیین شد؛ نظر شما به‌عنوان شهردار درباره‌ی این اولویت‌ها چیست؟

همه‌ی این‌ها نیازهای مهمی برای شهر است و اگر به‌دنبال توسعه‌ی متوازن هستیم، باید به این مسائل توجه کنیم ولی من معتقدم در مورد این پنج موضوع هم باید یک اولویت‌بندی داشته باشیم. به نظر من، آسفالت و حمل‌ونقل عمومی و ساماندهی آب‌های سطحی در حال حاضر برای شهر کرمان اهمیت و اولویت بالاتری دارد. در مورد آسفالت باید بگویم که وجود معابر خاکی زندگی شهروندان را با مشکلات زیادی مواجه می‌کند؛ وقتی بارندگی داریم، تردد برای مردم در معابری که آسفالت ندارد با دشواری زیادی همراه است. وقتی وزش باد را داریم، گرد و خاک برایشان دردسر درست می‌کند. ساخت یک پل در رینگ دور شهر ممکن است ۵۰ میلیارد تومان هزینه ببرد؛ شما حساب کنید اگر آسفالت هر کوچه حدود ۲۰۰،۳۰۰ میلیون تومان هزینه ببرد، با این ۵۰ میلیارد چند کوچه را می‌توانیم آسفالت کنیم؟ اثرگذاری آسفالت بر زندگی مردم به نظر من بیش‌تر است. تاکید بعدی من بر توجه به حمل‌ونقل عمومی در شهر است؛ با ترافیکی که در شهر داریم و با این وضعیت اقتصادی که مردم دارند و با نرخ جدید بنزین، نیاز به استفاده از سیستم حمل‌ونقل عمومی بیش از گذشته احساس می‌شود. رینگ دور شهر درست است که هنوز تکمیل نشده، ولی حرکت در آن کند نیست؛ رانندگان به چراغ قرمز می‌رسند، چند ثانیه توقف می‌کنند و بعد حرکت ادامه می‌یابد ولی در محدوده‌ی مرکزی شهر به‌عنوان مثال خیابان شریعتی را ببینید چه وضعیتی دارد. اگر سیستم حمل‌ونقل عمومی مطلوبی داشتیم می‌توانستیم طرح‌های محدودیت ترافیکی و زوج و فرد هم اجرا کنیم که الان امکان آن وجود ندارد. موضوع آب‌های سطحی هم بحث مهمی است و از چالش‌هایی در شهر است که باید برای رفع آن هرچه زودتر اقدام کنیم؛ با این تغییر اقلیمی که رخ داده و بارش‌ها زیاد شده، می‌بینید که در هربار بارندگی، شهر با مشکل آبگرفتگی معابر مواجه می‌شوند. مردم به ما می‌گویند بعد از ۴۰ سال هنوز نتوانستید مشکل آبگرفتگی معابر در این شهر را حل کنید!؟ این‌طور نیست که در همه‌ی سال‌ها کاری انجام نشده باشد. در بخش‌های قدیمی شهر کارهایی صورت گرفته ولی با توسعه‌ی شهر و ایجاد محلات و معابر جدید، این مشکل در این نواحی همچنان وجود دارد که باید آن را حل کنیم. من دیدگاهم این است با توجه به این‌که در این دوره، شورا و شهرداری کرمان پنج، شش پروژه‌ی پل و زیرگذر را اجرا کرده، در این حوزه تا حدودی جلو افتادیم؛ اگرچه یکی، دو مورد از این پروژه‌ها در محدوده‌ی مرکزی شهر، جواب نداده ولی بقیه‌ی پروژه‌های غیرهمسطح در رینگ برون‌شهری دارد کار می‌کند. بنابراین، این‌که مطالعات رینگ شهری انجام شود خوب است ولی در حوزه‌ی اجرا، بودجه را بهتر است در بخش‌هایی متمرکز کنیم که ذی‌نفعان بیش‌تری دارد و مشکلات بیش‌تری از مردم را حل می‌کند. ما هم به‌عنوان شهرداری پیشنهادات کارشناسی خود را درباره‌ی اولویت‌های عمرانی سال ۹۹ به شورای محترم ارائه می‌کنیم ولی در نهایت تصمیم‌گیرنده شورای شهر است. اگر شورای شهر تصمیم بگیرد که تعدادی تقاطع غیرهمسطح در اطراف شهر احداث کنیم، ما باید این تصمیم را اجرایی کنیم ولی دیگر بودجه‌ی چندانی برای موضوعی مثل آسفالت باقی نمی‌ماند و مردم همچنان با معضل معابر خاکی باید دست‌وپنجه نرم کنند. اعضای شورای شهر توسط مردم انتخاب شده‌اند و هر تشخیصی داشته باشند و هر تصمیمی که بگیرند ما مجری آن خواهیم بود ضمن این‌که عرض کردم پیشنهادات کارشناسی خود را به شورای شهر ارائه خواهیم کرد.

در مورد بلوار ۴۵ متری کوثر که جزو اولویت‌های پیشنهادی شورای شهر است چه نظری دارید؟

به نظر من اولویت این مسیر نسبت به رینگ دور شهر هم بالاتر است. با توجه به شرایطی که کشور دارد، سال آینده در حوزه‌ی حمل‌ونقل عمومی در مورد خرید اتوبوس و چنین اقداماتی شاید نتوانیم اقدام کنیم؛ یکی از راه‌های موازی این است که به توسعه‌ی معابری بپردازیم که می‌تواند به کاهش ترافیک در محدوده‌های مرکزی شهر کمک کند و این بلوار از این حیث، واقعا نقش مفیدی را دارد. به نظر من خوب است بخشی از بودجه را به این سمت هدایت کنیم تا با اجرای این بلوار، بخشی از ترددها به‌جای معابر مرکزی شهر از این محور انجام شود و در واقع، بخشی از ترافیک را به این مسیر منتقل کنیم. ضمن این‌که این معبر به‌نام سپهبد شهید سلیمانی نام‌گذاری شده و از این نظر هم، اهمیت دارد که شورا و شهرداری اقدامات شایسته‌ای در این زمینه انجام دهند تا بخش‌هایی از محور ۴۵ متری آزادسازی شود.

اگر فرض کنیم سال آینده این پروژه‌ی ۴۵ متری شروع شود؛ چند سال طول می‌کشد تا به‌طور کامل بازگشایی شود؟

برای انجام این پروژه، هم خود شهرداری تلاش می‌کند و هم با یکی، دو سرمایه‌گذار در حال مذاکره هستیم؛ اگر سرمایه‌گذار بخش خصوصی پای کار بیاید، شاید در مدت دو، سه سال بتوان آن را به اتمام رساند. اما اگر با توان شهرداری بخواهیم پروژه را اجرا کنیم، حتما زمان بیش‌تری خواهد برد؛ این پروژه برای شهرداری کرمان یک پروژه‌ی ۲۰ ساله شده است و همچنان هم، شهرداری برای انجام آن در یک دوره‌ی کوتاه‌تری، توانایی مالی چندانی ندارد.

به کارکرد ترافیکی این بلوار ۴۵ متری اشاره کردید. فارغ از این‌که واقعا چه‌قدر این پروژه می‌تواند در کاهش ترافیک موثر عمل کند و مطالعاتی دقیق و واقعی برای تاثیرات ترافیکی آن انجام شده یا خیر؛ شما به‌عنوان یک معمار، با اجرای چنین بلواری در شهر موافق هستید؟

ببینید؛ به هر حال ما باید یک‌سری اصول را بپذیریم. مشاوران طرح جامع ترافیک و طرح تفصیلی شهر کرمان روی این موضوع فکر و بررسی کردند و این پروژه را پیشنهاد داده‌اند. درست است که می‌گوییم در محدوده‌ی مرکزی شهر باید به سمت پیاده‌محوری برویم ولی باید مسائل ترافیکی را هم حل کنیم. خدای ناکرده اگر اتفاقی بیفتد، خودروهای امدادی ما نباید به‌دلیل وجود ترافیک در مسیری، معطل بمانند. به نظر من، ما باید به طرح‌های بالادستی که وجود دارد اعتماد کنیم. مشاوران این طرح‌ها، روی کل شهر مطالعه کرده و این بلوار را پیشنهاد داده‌اند.

خودتان به‌عنوان یک معمار با این پروژه موافقید؟

من از لحاظ کارشناسی منعی برای اجرای آن نمی‌بینم. اگرچه ممکن است عده‌ای بگویند باز هم خیابان‌کشی؟ ولی با توجه به شرایطی که شهر در حال حاضر دارد و خیابان شریعتی ما دیگر کشش ندارد، محور دیگری هم موازی با آن اکنون وجود ندارد که بتواند به‌صورت رفت‌وبرگشتی عمل کند، این بلوار ۴۵ متری می‌تواند چنین نقشی را ایفا کند. ضمن این‌که خیلی از بخش‌های آن هم تاکنون تملک شده است و ما به‌عنوان شهرداری موظف هستیم آن را اجرا کنیم و نمی‌توانیم آن را کنار بگذاریم.

گفتید درباره‌ی اولویت‌های عمرانی که شورای شهر تعیین کرده است، نظرات پیشنهادی شهرداری را ارائه خواهید کرد. ولی در آن جلسه‌ی عمومی شورا، این پنج پیشنهاد مصوب شد. این بدین معنا نیست که دیگر جایی برای اظهارنظر شهرداری وجود ندارد؟

آنچه که شورای شهر ارائه کرد، پنج اولویت برای شهر بود و درست است که این پنج مورد به‌ترتیب فرائت شد ولی شورا نگفت که ترتیب این اولویت‌ها چگونه باید باشد که مثلا اول رینگ شهری تکمیل شود یا اول آسفالت معابر در دستور کار باشد. در واقع شورا این پنج اولویت را به‌عنوان پیشنهاد مطرح کرد تا شهرداری در جریان تهیه‌ی لوایح مربوط به بودجه، آن را ببیند و مورد توجه قرار دهد و ما هم به‌عنوان شهرداری، ممکن است مطالعات رینگ شهر و مثلا یک تقاطع غیرهمسطح را در بودجه ببینیم. ولی در حوزه‌ی آسفالت مثلا بگوییم ۵۰ یا ۱۰۰ میلیارد تومان می‌خواهیم بودجه تعیین کنیم.

پس نظر شما به‌عنوان شهرداری و شورای شهر درباره‌ی اولویت‌های عمرانی شهر در سال ۹۹ به هم نزدیک است و این‌طور نیست که شما موارد دیگری را مهم‌تر از این موارد بدانید. درست است؟

اعتباری که ما برای این پنج اولویت پیشنهاد می‌دهیم بین صفر تا صد متغیر است؛ ممکن است برای یک موضوع در یک ردیف اعتباری در بودجه، سهم پنج درصدی و برای دیگری سهم ۲۰ درصدی پیشنهاد بدهیم؛ حالا این‌که شورا این ردیف و سهم‌ها را تغییر دهد موضوع دیگری است و ما هم مجری مصوبات شورا خواهیم بود. یک اولویت دیگری که خود من دارم پیاده‌محوری در شهر است که شورای شهر در این اولویت‌ها آن را ندیده است ولی ما در بودجه آن را پیشنهاد خواهیم داد.

کارگردان مستند آشنگ در نشست پاتوق نهم:

مستندسازان جایی برای اکران فیلم‌شان ندارند

گروه فرهنگ‌وهنر - نشست پاتوق فیلم کوتاه در نهمین برنامه‌ی برگزاری خود، عصر سه‌شنبه اول بهمن‌ماه را به جلسه‌ی اکران و بررسی فیلم مستند «آشنگ» به کارگردانی محمدصادق اسماعیلی با حضور کارگردان اثر اختصاص داد.

به گزارش خبرنگار پایگاه خبری فردای‌کرمان، اسماعیلی در این نشست درباره‌ی فیلم آشنگ برای حضار توضیحاتی را ارائه کرد و سپس به بیان برخی مشکلات حوزه‌ی فیلم‌سازی در استان پرداخت. وی در این نشست در بیان جزئیات برخورد با داستان فیلم آشنگ توضیح داد: «فیلم بعدی من در مورد دخترانی است که در مناطق اطراف گلباف به واسطه‌ی حضور اشرار در آن نواحی در معرض اتفاقات ناگواری هستند که دلم می‌خواهد به این مسأله پرداخته شود، اما من به سوژه‌ی فیلم آشنگ زمانی برخوردم که داشتم در مورد این دختران تحقیق می‌کردم. در اثنای پژوهشم در مورد دختران گلباف بود که به آن هفت زن برخوردم که دچار یک آسیب مشترک هستند؛ شوهران همه‌ی این هفت زن به جرم حمل مواد مخدر (که من به آنها کول‌بر می‌گویم چراکه آنان فقط برای امرار معاش به این کار تن داده بودند و فرمان دستِ شخص دیگری بود)، به حبس ابد محکوم هستند و این هفت زن دارند بدون مرد زندگی خود را می‌گذرانند. هفت زنی که درواقع مرد هستند. هفت زنی که از چهار صبح تا ۱۰ شب کار می‌کنند و زندگی خود را می‌چرخانند. هفت زنی که من مستندساز هیچ ویژگی زنانه‌ای در آنان ندیدم؛ اما همین زنانِ مردانه، تنها چیزی که می‌خواستند «بودن مرد» در زندگی‌شان بود. خودشان می‌دانند چطور زندگی خودشان را پیش ببرند ولی این حرف من را خانم‌ها بهتر می‌فهمند که حضور مرد در خانه با نبودن او می‌تواند موجب تحولات بنیادین در یک زندگی شود».

وی افزود: «بنابراین داستان این هفت زن برای من دارای مؤلفه‌های دراماتیکی بود که می‌خواستم فیلمم را بر اساس آن بسازم. این فیلم تنها فیلمی بود که از استان کرمان در جشنواره سینما حقیقت پذیرفته شد و با پیگیری‌هایی که انجام دادیم این فیلم باعث شد که شوهران این هفت زن از زندان آزاد شوند و اکنون کمابیش که از آنان خبر دارم در کنار خانواده‌هایشان به کار کشاورزی مشغول هستند. البته صادقانه بگویم، در این ماجرای خیر فقط من هم‌کاری نکردم بلکه کسانی بودند که کمکم کردند، از جمله اینکه زمانی که فیلم من در جشنواره سینما حقیقت دیده شد، بازخوردهای مثبت زیادی گرفتیم و رسانه‌های تهران در این امر تأثیر زیادی داشتند. به هرحال من معتقد هستم که مستند جایی است برای کسانی که صدایشان شنیده نمی‌شود و تصویرشان دیده نمی‌شود. ما مستندسازان می‌خواهیم طرف دیگر قضایا را هم ببینیم».

کارگردان فیلم «آدور» ادامه داد: «هدف من از ساختن فیلم آشنگ نشان دادن طرف دیگر زندگی کسانی بود که با مواد مخدر سر و کار داشتند، یعنی خانه و زندگی و همسران‌شان. قانون‌گذاران باید این نکته را پیش نظر داشته باشند که مجازات‌ها برای مجرمان می‌تواند از راه‌های دیگری هم انجام شود. خودِ من هم زمانی که با آن هفت مرد ملاقات کردم (که اصلا قبل از ساختن فیلمم بود)، دیدم واقعا توانی را که باید پس می‌دادند را داده‌اند.

برای همین دلم می‌خواست کاری برای زندگی آنها انجام شود. آنچه که نشان دادم، حقیقت زندگی آنان بود. درواقع آنچه که برایم مهم بود این نکته بود که باید در فیلم‌سازی به نقطه‌ای برسیم که کُدهای بینافرهنگی را بشکنیم که در مورد دو فیلم آدور و آشنگ این اتفاق افتاد. به امید روزی که فیلم‌سازی ما به درجه‌ای برسد که مخاطب‌های ما جهانی شوند».

در حوزه‌ی مستندسازی مشکلاتی داریم

اسماعیلی در بخش دیگری از سخنان خود به برخی مشکلات حوزه‌ی فیلم‌سازی در کرمان اشاره کرد که نامناسب بودن وضعیت صدا و تصویر برخی سینماهای کرمان از جمله سالن دوم سینما شهر تماشا یکی از این مسائل بود. وی در این‌باره ابراز کرد:«من خیلی از وضعیت نمایش فیلمم در این سالن ناراحت بودم چون شما نه صدای فیلم مرا خوب شنیدید، نه تصویر فیلم مرا خوب دیدید. این فیلم کیفیت خیلی بهتری داشت، که دوست داشتم».

وی همچنین مشکلات دیگر فیلم‌سازان را عدم جذب سرمایه‌گذار دانست و دراین‌باره تشریح کرد:«با وجود اینکه به لحاظ اقتصادی استان‌مان بسیار غنی است، اما نمی‌توانیم به راحتی از شرکت‌ها و معادن استان‌مان جذب سرمایه کنیم درحالی‌که اگر فیلم‌سازی از تهران بیاید می‌تواند اینجا سرمایه‌گذاری کند اما در همین استان فیلم‌سازان بسیار خوبی هستند که قابلیت سرمایه‌گذاری را دارند. شاید علت این امر برمی‌گردد به اینکه ما فیلم‌سازان کرمانی کمتر شناخته‌شده هستیم و در مستند هم بسیار به جیب خود متکی هستیم. تنها ویترینی هم که برایمان وجود دارد جشنواره‌ها هستند چرا که اینجا می‌توانیم دیده شویم و حتی حمایت‌های مالی بگیریم که خودِ من هم توانستم از این حمایت مالی برخوردار شوم و از آن برای ساخت فیلم بعدی‌ام استفاده کنم. ولی من و بقیه‌ی بچه‌های فیلم‌ساز کرمان واقعا از حداقل امکانات استفاده می‌کنیم که گاهی موفق می‌شویم از این امکانات کم فیلم موفقی بسازیم و گاهی هم موفق نمی‌شویم».

تاسیس، تغییرات شرکت

اگهی تغییرات شرکت انجام امور کشاورزی و کشت و علوفه و غلات شماره هشتاد و هشت استان کرمان شرکت تعاونی به شماره ثبت ۲۲ و شناسه ملی ۱۴۰۰۸۸۰۴۲۵۹ به استناد صورتجلسه مجمع عمومی فوق العاده مورخ ۱۳۹۸/۷/۲۶ و منضم به نامه شماره ۳۹۸۲ مورخ ۹۸/۱۰/۱۴ اداره تعاون کار ورفاه اجتماعی شهرستان شهربابک ۱ - اساسنامه جدید در ۵۲ ماده و ۲۹ تبصره مورد تصویب قرار گرفت. شناسه اگهی ۷۴۲۵۹۹

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان
مرجع ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری شهربابک

تاسیس، تغییرات شرکت

اگهی تغییرات شرکت کشاورزی و دامداری کارکنان اداره کل کشاوری کرمان شرکت تعاونی به شماره ثبت ۹۴۷ و شناسه ملی ۱۰۶۳۰۰۷۵۵۵۸ به استناد صورتجلسه هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۸/۲/۱۴ منضم به نامه شماره ۲۰/۲۰/۳۴۲/۱۹۳/۸۸ – ۹۸/۲/۲۵ اداره تعاون روستایی شهرستان کرمان : - آقای علی فرح بخش فرزند اکبر شماره ملی ۲۹۹۱۰۲۰۹۷۰ به سمت مدیر عامل شرکت انتخاب گردید. شناسه اگهی ۷۴۳۳۶۶

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان
اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری کرمان

خبر

معاون اداره کل ارشاد کرمان خبر داد

درخشش تعزیه‌خوانان کرمانی در سوگواره ملی تعزیه

گروه فرهنگ‌وهنر - معاون هنری و سینمایی اداره کل فرهنگ و ارشاد استان کرمان گفت: «تعزیه‌خوانان ده‌زیار کرمان در بخش‌های بچه‌خوانی، موافق‌خوانی و مخالف‌خوانی در سوگواره تعزیه کشوری استان مرکزی حائز رتبه شدند».

به گزارش فردای کرمان، وحید محمدی بیان کرد: «سوگواره کشوری تعزیه استان مرکزی هم‌زمان با دهه‌ی اول فاطمیه(س) در اراک برگزار شد و گروه تعزیه‌خوانی حضرت ابوالفضل(ع) روستای ده‌زیار از استان کرمان در این سوگواره حضور یافت».

وی با بیان این‌که در این سوگواره گروه‌های تعزیه از استان‌های یزد، کرمان، مرکزی، اصفهان، چهارمحال و بختیاری، فارس و مازندران شرکت کردند افزود: «گروه تعزیه‌خوانی حضرت ابوالفضل(ع) ده‌زیار کرمان در این سوگواره تعزیه کشوری، مجلس تعزیه‌ی شهادت طفلان مسلم(ع) را اجرا کرده است».

معاون هنری و سینمایی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان با اشاره به اعلام بیانیه‌ی هیات داوران این دوره از سوگواره خاطرنشان کرد: «تعزیه‌خوانان ده‌زیار کرمان در بخش‌های بچه‌خوانی، موافق‌خوانی و مخالف‌خوانی در سوگواره تعزیه کشوری استان مرکزی حائز رتبه شدند».

وی ادامه داد: «در بیانیه‌ی هیات داوران محمد انکوتی و علی‌اکبر افضلی با توجه به اجرای زیبای همراه با حزن شبیه طفلان مسلم(ع) توانستند رتبه‌ی اول بچه‌خوانی سوگواره را کسب کنند».

محمدی افزود: «هیات داوران با در نظر گرفتن چارچوب تعزیه‌خوانی از نظر نقش‌پوشی و اجرای صحیح تعزیه آقای امیرعباس همدم‌جو شبیه‌چویان تعزیه شهادت طفلان مسلم(ع) از گروه تعزیه‌خوانی حضرت ابوالفضل(ع) ده‌زیار را حائز دریافت لوح تقدیر این دوره از سوگواره دانست».

وی اضافه کرد: «در بخش مخالف‌خوانی سوگواره هیات داوران با در نظر گرفتن خلاقیت و نوآوری و مسلط بودن بر اشتلم‌خوانی در تعزیه ثارالله‌انکوتی شبیه حارث تعزیه شهادت طفلان مسلم(ع) را به عنوان رتبه‌ی سوم سوگواره کشوری تعزیه استان مرکزی انتخاب کردند».

معاون هنری و سینمایی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان با اشاره به این‌که گروه تعزیه‌ی ده‌زیار از گروه‌های تعزیه‌ی فعال استان کرمان است گفت: «این گروه امسال به سوگواره تعزیه استان فارس نیز راه یافت و در آن سوگواره نیز افتخارآفرین بود».

وی با بیان این‌که برگزاری سوگواره‌های تعزیه در کشور باعث ارتقای سطح کیفی هنر آئینی تعزیه و هنرمندان این عرصه می‌شود اظهار کرد: «سوگواره کشوری تعزیه ده‌زیار کرمان نیز هر ساله به مناسبت ایام ارتحال ملکوتی بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران حضرت امام خمینی(ره) برگزار می‌شود که از اقبال بسیار خوبی در سطح کشور برخوردار است».

کمبود اعتبار ۳۱۰ پروژهٔ مدرسه‌سازی را متوقف کرد

۱۸۱ مدرسهٔ استان در چادر دایر می‌شود

گروه جامعه - مدیرکل آموزش و پرورش استان کرمان گفته است که از پنج هزار و ۶۰۰ فضای آموزشی استان، ۶۱۱ مدرسه فرسوده هستند، ۳۶۱ مدرسه نیاز به مقاوم سازی دارند، ۱۸۱ مدرسه در چادر دایر می‌شوند، ۴۶ مدرسه کپری، ۲۳۲ مدرسه بلوکی و ۱۷۰ مدرسه کانکسی هستند. او همچنین از توقف ۳۱۰ پروژه‌ی مدرسه‌سازی به دلیل نبودن اعتبار خبر داد.

به گزارش روابط عمومی اتاق بازرگانی کرمان، مدیرکل آموزش و پرورش استان کرمان در نشست بررسی نقش بخش خصوصی در توسعه‌ی فضاهای آموزشی با حضور فعالان اقتصادی کشور و کرمان، با بیان این‌که مدرسه کانون اصلی برای تعلیم، تربیت و آموزش هرگونه مهارت و یادگیری است، گفت: «مدرسه کانونی از نشاط، شادابی و سرزندگی است و به این موضوع تاکید داریم».

احمد اسکندری‌نسب افزود: «معتقدیم مدرسه باید کانون تحول محله باشد و مردم محله از فضای ایجاد شده در مدرسه استفاده کنند».

وی با بیان این‌که وجود فضای آموزشی مناسب در یادگیری دانش‌آموزان تاثیرگذار است، ادامه داد: «فضای نامناسب آموزشی مانند کانکس، کپر، چادر و مدارس غیرقابل استفاده، انگیزه‌ی معلم و دانش‌آموز را کاهش می‌دهد».

مدیر کل آموزش و پرورش استان کرمان در ادامه با اشاره به این‌که از سال ۹۲ تاکنون دو هزار کلاس درس با کمک خیرین مدرسه‌ساز در سطح استان ساخته شده است، اظهار کرد: «سرانه‌ی فضای آموزشی استان ۴،۹ درصد و متوسط این میزان در کشور ۵،۲ درصد است که علاوه بر مناطق کمتر توسعه‌یافته به‌دلیل افزایش مهاجرت‌ها به مرکز استان، در شهر کرمان نیز با کمبود مدرسه روبه‌رو هستیم».

وی گفت: «تعداد زیاد دانش‌آموزان در کرمان، باعث شده که در هزار و ۱۷۱ مدرسه کلاس‌هایی با بیش از ۳۵ و حتی ۴۸ دانش‌آموز دایر شود و البته در مقابل نیز برای رعایت عدالت آموزشی و پوشش تحصیلی همه‌ی دانش‌آموزان ۷۱۰ مدرسه با جمعیت زیر